

חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות
ציבוריים, תשס"א-2000

דיני חוקה – שוויון

תוכן ענינים

2	Go	מטרה	סעיף 1
2	Go	הגדרות	סעיף 2
2	Go	איסור הפליה	סעיף 3
3	Go	מודעות מפלות	סעיף 4
3	Go	עוולה אזרחית	סעיף 5
3	Go	חזקות	סעיף 6
3	Go	מעמד תאגיד העוסק בהגנה על זכויות	סעיף 7
3	Go	אחריות נושאי משרה בתאגיד	סעיף 8
3	Go	עונשין	סעיף 9
4	Go	דיון בדלתיים סגורות	סעיף 10
4	Go	דין המדינה	סעיף 11
4	Go	שמירת דינים	סעיף 12
4	Go	ביצוע	סעיף 13
4	Go	תיקון חוק זכויות החולה	סעיף 14

חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות
ציבוריים, תשס"א-2000*

1. חוק זה נועד לקדם את השוויון ולמנוע הפליה בכניסה למקומות ציבוריים ובהספקת מוצרים ושירותים. מטרה
2. (א) בחוק זה –
"מוגבלות" – (נמחקה);
"מעמד אישי" – היות אדם רווק, נשוי, גרוש או אלמן;
"מקום ציבורי" – כל מקום המיועד לשימוש הציבור, לרבות אתר תיירות, בית מלון, אכסניה, בית הארחה, גן ציבורי, מסעדה, בית קפה, אולם המשמש למופעי בידור ותרבות, מוזיאון, ספרייה, דיסקוטק, אולם או מיתקן ספורט, בריכת שחיה, קניון, חנות, מוסך וכן מקום המציע שירותי תחבורה ציבורית;
"שירות ציבורי" – שירותי תחבורה, תקשורת, אנרגיה, חינוך, תרבות, בידור, תיירות ושירותים פיננסיים, המיועדים לשימוש הציבור;
"שירותים פיננסיים" – שירותי בנקאות, מתן אשראי וביטוח;
"שירותי תחבורה" – אוטובוסים, רכבות, תובלה אווירית, אניות, שירותי הסעה והשכרת רכב.
- (ב) לענין סעיף זה, "ציבור" – ציבור בלתי מסוים; ואולם לא ייחשב מקום או שירות במקום או שירות שאינם עומדים לשימוש הציבור בשל שלילת השימוש או הכניסה, מחמת עילות הפליה המנויות בסעיף 3.
3. (א) מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה בהספקת המוצר או השירות הציבורי, במתן הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת גזע, דת או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטיה מינית, השקפה, השתייכות מפלגתית, מעמד אישי או הורות.
- (ב) לענין חוק זה, אחת היא אם העיסוק נעשה למטרת רווח או שלא למטרת רווח ואם נגבה או לא נגבה תשלום תמורת הספקת המוצר או השירות הציבורי, הפעלת המקום הציבורי, מתן הכניסה למקום הציבורי או מתן השירות במקום הציבורי.
- (ג) בחוק זה, "מי שעיסוקו" – לרבות בעלים, מחזיק או מנהל של עסק, וכן האחראי בפועל על הספקת המוצר או השירות הציבורי או על הפעלת המקום הציבורי או הכניסה אליו.
- (ג1) לעניין סעיף זה, רואים כהפליה גם קביעת תנאים שלא ממין העניין.
- (ד) אין רואים הפליה לפי סעיף זה –
- (1) כאשר הדבר מתחייב מאופיו או ממהותו של המוצר, השירות הציבורי או המקום הציבורי;
- (2) כאשר הדבר נעשה על ידי ארגון או מועדון, שאינו למטרת רווח, ונעשה לשם קידום צרכים מיוחדים של הקבוצה שאליה משתייכים החברים במועדון או בארגון, ובלבד שצרכים מיוחדים כאמור אינם נוגדים את מטרת החוק;
- (3) בקיומן של מסגרות נפרדות לגברים או לנשים, כאשר אי הפרדה תמנע מחלק מן

(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

איסור הפליה
(תיקון מס' 1)
תשס"ה-2005

(תיקון מס' 2)
תשע"א-2011

* פורסם ס"ח תשס"א מס' 1765 מיום 21.12.2000 עמ' 58 (ה"ח תש"ס מס' 2871 עמ' 370).

חוקן ס"ח תשס"ה מס' 1995 מיום 7.4.2005 עמ' 332 (ה"ח הכנסת תשס"א מס' 2951 עמ' 326) – תיקון מס' 1 בסעיף 12 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (תיקון מס' 2), תשס"ה-2005; תחילתו שישה חודשים מיום פרסומו.

ס"ח תשע"א מס' 2293 מיום 6.4.2011 עמ' 784 (ה"ח הכנסת תש"ע מס' 334 עמ' 194) – תיקון מס' 2.

- הציבור את הספקת המוצר או השירות הציבורי, את הכניסה למקום הציבורי, או את מתן השירות במקום הציבורי, ובלבד שההפרדה היא מוצדקת, בהתחשב, בין השאר, באופיו של המוצר, השירות הציבורי או המקום הציבורי, במידת החיוניות שלו, בקיומה של חלופה סבירה לו, ובצורכי הציבור העלול להיפגע מן ההפרדה.
- (ה) על הפליה מחמת מוגבלות בנושאים שחוק זה דן בהם, יחול פרק ה'1 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998.
4. מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפרסם מודעה שיש בה משום הפליה אסורה לפי סעיף 3.
5. (א) מעשה או מחדל בניגוד לסעיפים 3 ו-4 הם עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנוזיקין [נוסח חדש], יחולו עליהם, בכפוף להוראות חוק זה.
- (ב) בית המשפט רשאי לפסוק בשל עוולה לפי חוק זה פיצוי שלא יעלה על 50,000 ש"ח, בלא הוכחת נזק; סכום זה יעודכן ב-16 בכל חודש, בהתאם לשיעור שינוי המדד החדש לעומת המדד הבסיסי; לענין סעיף קטן זה –
- "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
- "המדד החדש" – מדד החודש שקדם לחודש העדכון;
- "המדד הבסיסי" – מדד חודש אוקטובר 2000.
6. הוכיח התובע בהליך אזרחי לפי חוק זה אחד מאלה, חזקה שהנתבע פעל בניגוד להוראות סעיף 3, כל עוד לא הוכיח אחרת:
- (1) הנתבע סירב לספק מוצר או שירות ציבורי, מנע כניסה למקום ציבורי או סירב לתת שירות במקום ציבורי, לאחר שבירר פרטים הנוגעים לעילות ההפליה המנויות בסעיף 3;
- (2) הנתבע סירב לספק מוצר או שירות ציבורי, מנע כניסה למקום ציבורי או סירב לתת שירות במקום ציבורי, לנמנים עם קבוצה המאופיינת לפי עילה מעילות ההפליה המנויות בסעיף 3, ולא סירב כאמור, באותן נסיבות, למי שאינם נמנים עם אותה קבוצה;
- (3) הנתבע התנה הספקת מוצר או שירות ציבורי, כניסה למקום ציבורי או מתן שירות במקום ציבורי, לנמנים עם קבוצה המאופיינת לפי עילה מעילות ההפליה המנויות בסעיף 3, בקיום תנאי אשר לא נדרש ממי שאינם נמנים עם אותה קבוצה;
- (4) הנתבע עיכב הספקת מוצר או שירות ציבורי, כניסה למקום ציבורי או מתן שירות במקום ציבורי, לנמנים עם קבוצה המאופיינת לפי עילה מעילות ההפליה המנויות בסעיף 3, ולא עיכב כאמור, באותן נסיבות, את מי שאינם נמנים עם אותה קבוצה.
7. (א) תובענה בשל עוולה לפי חוק זה יכול שתוגש בידי תאגיד העוסק בהגנה על זכויותיו של מי שאסור להפלותו לפי חוק זה, ובלבד שאם עילת התביעה היא הפליה כלפי אדם מסוים, אותו אדם הסכים לכך.
- (ב) בתובענה בשל עוולה לפי חוק זה רשאי בית המשפט לתת לתאגיד כאמור בסעיף קטן (א) להשמיע את דברו, בדרך שיוורה.
8. מקום שהעוולה נעשתה על ידי תאגיד, יהיה אדם אחראי גם הוא לעוולה, אם היה אותה שעה מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או עובד בכיר האחראי לנושא הנדון, אלא אם כן הוכיח שניים אלה:
- (1) העוולה נעשתה שלא בידיעתו;
- (2) הוא נקט אמצעים סבירים בנסיבות הענין כדי למנוע את העוולה.
9. (א) העובר על הוראות סעיף 3, דינו – כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין).
- (ב) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיף קטן (א) רשאי, נוסף על כל עונש אחר, לצוות על הפסקת העיסוק בעסק שאותו אדם הוא בעליו, מחזיקו, מנהלו, או האחראי בפועל בו, לתקופה שיקבע, ובלבד שמצא כי האדם הורשע לפני מועד ביצוע העבירה האמורה, בעבירה לפי

- אותו סעיף קטן.
- (ג) המפרסם מודעה בניגוד להוראות סעיף 4, דינו – כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין.
10. (א) בהליך בשל הפליה מחמת נטיה מינית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט, מנימוקים שיירשמו, לדון בהליך בדלתיים סגורות.
- (ב) החליט בית המשפט על עריכת הדיון בדלתיים סגורות, יחולו הוראות סעיפים 68(ד), 70(א) ו-70(ו) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984.
11. לענין חוק זה דין המדינה כדין כל אדם.
12. אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מתוקפו של חיקוק אחר האוסר הפליה.
13. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה.
14. בחוק זכויות החולה, תשנ"ו-1996, אחרי סעיף 28 יבוא:
"עוולה אזרחית
28. הפרת הוראות סעיף 4 לחוק זה, יראו אותה גם כעוולה לפי חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, תשס"א-2000."

דיון בדלתיים סגורות

דין המדינה

שמירת דינים

ביצוע

תיקון חוק זכויות

יוסף ביילין
שר המשפטים

אהוד ברק
ראש הממשלה

אברהם בורג
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה